

רשומות

קובץ התקנות

תוכן:

צמוד

461	תקנות שירות בטחון (תיקון) תש"י—1950	
461	תקנות מס הכנסה (ניכוי משכר עבודה) תש"י—1950	
463	צו מס שבח מקרקעים (פטור) תש"י—1950	
463	צו להגבלת השימוש בזרם תשמלי (ירושלים) תש"י—1950	
464	צווים ברבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"	
472	צו הקנייה מס' 464, לפי מקודת המסחר עם האיבי, 1939	

מדור לשלטון מקומי

473	אכרזה על עיריית רמת-גן, תש"י—1950	
475	צו המועצות המקומיות (רמת-גן) (ביטול) תש"י—1950	
475	צו מועצת העירייה נתניה (הרשאת מילווה) (מס' 2) תש"י—1950	
476	צו ועדת העירייה טבריה (הרשאת מילווה) תש"י—1950	
476	צו ועדת העירייה צפת (הרשאת מילווה) (מס' 3) תש"י—1950	
476	צו ועדת העירייה רמלה (הרשאת מילווה) תש"י—1950	
477	צו ועדת העירייה לוד (הרשאת מילווה) (מס' 2) תש"י—1950	
477	צו המועצות המקומיות (באר יעקב) (תיקון) תש"י—1950	
478	חוק עזר לחיפה (קביעת מספרים לבנינים) (תיקון) תש"י—1950	
478	חוק עזר לעכו (היטל לצרכי סעד) תש"י—1950	

חוק שירות בטחון, תש"ט—1949

תקנות שירות בטחון (תיקון), תש"י—1950

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק שירות בטחון, תש"ט—1949, אני מתקין תקנות אלה:

היקון תקנות
שירות בטחון,
תש"י—1949

1. תקנות שירות בטחון, תש"י—1949, יתוקנו כך:

במקום תקנה 13 תבוא תקנה זו:

„עבירה על 13. אדם שעבר על הוראות תקנה 3, דינו — מאסר עד שני חסנה 3 חדשים או קנס עד חמישים לירות או שני הענשים כאחד.“

חשם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות בטחון (תיקון), תש"י—1950“.

ח' בשבט תש"י (26 בינואר 1950)

דוד בן גוריון
שר הבטחון

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר ניכויים משכר עבודה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 48 ו-82 לפקודת מס הכנסה, 1947¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

פירושים

1. בתקנות אלה —

„מעביד“ פירושו — אדם המשלם שכר עבודה, בין על חשבונו הוא ובין בשמו של אדם אחר;
„עובד יומי“ פירושו — אדם שעבד אצל מעביד אחד פחות מחודש ימים, אולם לא פחות מ-8 שעות בתוך שבוע אחד;

¹ ספר החוקים 25 מיום כ"א כאלול תש"ט (15.9.49), עמ' 271.
² קובץ התקנות 54 מיום כ"א בכסלו תש"י (12.12.49), עמ' 283.
³ ע"ר מס' 1568 מיום 29.3.47, תוס' 1, עמ' 77.
⁴ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

„שכר עבודה“ פירושו — הכנסה החייבת במס, על פי סעיף 15(1)(ב) לפקודת מס הכנסה, 1947, המשתלמת על ידי מעביד לעובד יומי, להבדיל ממשכורת שהמעביד חייב לגבות ממנה מס לפי תקנות מס הכנסה (ניכוי ממשכורת), תש"י—1949, אולם למעט הכנסה כאמור שאינה קשורה במסחרו, במלאכתו, במקצועו, או במשלח ידו של המעביד.

א"ע
ר"ע
א"ע

2. (א) מעביד המשלם לעובד יומי — אם בעד יום עבודה אחד או בעד חלק ממנו ואם בעד ימי עבודה אחדים או בעד חלק מהם — שכר עבודה העודף על שכר לירות ותחשיב מאת ^{ר"ע} ליום עבודה או לחלק ממנה, חייב לנכות מהעודף מס הכנסה בשיעור של עשרה למאה וליתן לעובד תעודה על ניכוי המס בטופס שיקבע שר האוצר. העתק מהתעודה ישמור המעביד תחת ידו לשלוש שנים.

ניכויים
משכר עבודה
מ/ק 332
מ/ק 604

(ב) מעביד המשלם שכר עבודה בסכום כולל למספר עובדים יומיים, והחלק המגיע לכל עובד ועובד אינו ידוע למעביד, חייב הוא לנכות מס וליתן תעודה כאמור בתקנת משנה (א) כאילו שילם לכל עובד ועובד סכום היוצא מחילוק הסכום הכולל למספר העובדים; חובת הניכוי לפי תקנת משנה זו לא תחול אם הוכח למעביד בתעודה שהוצאה על ידי פקיד השומה כי עובדים אלה נישומים יחד או לחוד בעד שכר העבודה האמור לפי סעיף 15(1)(א) לפקודת מס הכנסה, 1947.

459
87.54
996
472
99.4
1258

3. ניכה מעביד מס על פי תקנה 2, חייב הוא לשלמו לפקיד השומה, תוך ארבעה עשר יום מיום הניכוי, ולהגיש לו בו בזמן דין וחשבון בטופס שיקבע שר האוצר.

השנים
דין וחשבון
החזרת עורף

4. הוכיח עובד יומי להנחת דעתו של פקיד השומה, כי הסכום הכולל של המס שנוכה משכר עבודתו על פי תקנות אלה, בתקופת ששת החדשים המסתיימת ביום 31 במרס או ביום 30 בספטמבר של כל שנה, עודף על הסכום הכולל של המס שהיו חייבים לנכותו על פי תקנות מס הכנסה (ניכוי ממשכורת), תש"י—1949, אילו שולמה לו, בכל חודש מששת החדשים האמורים, משכורת — במשמעותה באותן התקנות — בסכום השווה לחלק הששי משכר עבודתו בתקופה האמורה — יחזיר לו פקיד השומה את העודף.

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (ניכוי משכר עבודה) תש"י—1950“.

השם

כ"ח בטבת תש"י (17 בינואר 1950)

אליעזר קפלן
שר האוצר

¹ ע"ר מס' 1568 מיום 29.3.47, תוס' ג' עמ' 77.
² קובץ התקנות 47 מיום י"ב בחשוון תש"י (4.11.49), עמ' 99.

חוק מס שבח מקרקעים, תש"ט—1949

צו בדבר פטור ממס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 (א) לחוק מס שבח מקרקעים, תש"ט—1949, אני מצווה לאמור:

אישור לצרכי פטור ממס

השם

1. קרן היסוד בע"מ מאושרת בזה לצרכי סעיף 6 (א) לחוק מס שבח מקרקעים, תש"ט—1949.
2. לצו זה ייקרא "צו מס שבח מקרקעים (פטור), תש"ט—1950".

ט"ז בטבת תש"י (5 בינואר 1950)

אליעזר קפלן
שר האוצר

תקנות ההגנה, 1939

צו להגבלת השימוש בזרם חשמלי

בתוקף סמכותי לפי תקנה 46 לתקנות ההגנה, 1939, אני מצווה בזה לאמור:

פירושים

הגבלת השימוש בזרם חשמלי

1. בצו זה —
"המפקח" פירושו — המפקח על המכרות;
"החברה" פירושה — חברת החשמל והשירות הציבורי לירושלים בע"מ.
2. לא ישתמש אדם לחימום בזרם חשמלי המסופק על ידי החברה במקום המפורטים בתוספת משעה 16.30 עד השעה 19.30 בכל יום חול, פרט לשימוש אלא לפי היתר מאת החברה.
(א) היתר לפי סעיף קטן (א) יכול להיות כללי או חלקי, מוחלט או מותנה, ובדרך מודעה בעתון יומי.
(ב) החברה רשאית ליתן היתר או לסרב לתתו לשנותו, לבטלו או להפסיק את תקפו לתקופה מסויימת.
(ד) שינוי היתר, ביטולו או הפסקת תקפו ייעשה באחת הדרכים שנקבעו כאמור למתן היתר.

ספר החוקים 21 מיום י' באייל תש"ט (4.9.49), עמ' 174.
"ע"ר מס" 914 מיום 28.8.39, תוס' 2, עמ' 548.

3.	ההגבלות לפי צו זה אינן גורעות מכל הגבלה מכוח הסכם שבין החברה ובין צרכן.	הגבלות
מכוח הסכם
4.	המפקח, או אדם שהורשה לכך בכתב על ידיה רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום שבו משתמשים בזרם חשמלי על מנת לבדוק אם אין עבירה על הוראות צו זה, ואסור לכל אדם להפריע לו במילוי תפקידו זה.	רשות כניסה
5.	החברה רשאית להפסיק אספקת חשמל לכל אדם שהשתמש בזרם חשמלי שלא בהתאם להוראות צו זה, ולכל תקופה שהחברה תראה לטוב.	הפסקת הזרם
6.	העובר על הוראה מהוראות צו זה, דינו כאמור בתקנה 76 לתקנות ההגנה, 1939.	ענישים
7.	לצו זה ייקרא "צו להגבלת השימוש בזרם חשמלי (ירושלים), תש"י—1950".	השם

תוספת
(סעיף 2)

~~מקומות האיסור: שכ' נוה בצלאל, שכ' מקור צדוק, שכ' אהל משה, שכ' נחלת ציון, רחוב הנסיכה מרי, רחוב אגריפס, שכ' זכרון טוביה, שכ' נחלת אחים, שכ' נחלת שבעה, שכ' סוכת שלום, שכ' זכרון יוסף, שכ' רחביה, שכ' הבוכרים, שכ' גאולה, שכ' כרם אברהם.~~

601
78
142
445

כ"ז בטבת תש"י (16 בינואר 1950)

ד"ר יהושע גוברין
המפקח על המכרות
רשות מוסמכת

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 8657 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 631 בגוש 6158, סלמה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 1951 מיום 28.4.1940, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר 49, שההודעה על הפקדתה במשרד הועדה המקומית לבנייה ולתכנון עיר של רמת-גן נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1486 מיום 4.4.1946 בעמוד 556, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת, המשתרע על 500 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו

לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב.

כ"ג בטבת תש"י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 4429 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 138 בגוש 10102, פרדס חנה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של חיפה כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 406 מיום 10.7.1936, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל וזבתכנית מפורטת מספר 55 (מתוקנת), שהודעה על הפקדתה במשרד ועדת בנין עיר הגלילית של חיפה נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1274 מיום 1.7.1943 בעמוד 584, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת, המשתרע על 58 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של חיפה.

כ"ג בטבת תש"י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר מס' 898 מיום 29.6.39, תוס' 2, עמ' 381.
² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 6603 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 140 בגוש 10102, פרדס־חנה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של חיפה כסוג „מתרוכה“, לפי שטר מספר 406 מיום 10.7.1936, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן „הדרך הקיימת“);

והואיל ובתכנית מפורטת מספר 55 (מתוקנת), שההודעה על הפקדתה במשרד ועדת בנין עיר הגלילית של חיפה נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1274 מיום 1.7.1943, בעמוד 584, נקבע שיש לחסום את הדרך הקיימת; והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפניו בדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת; לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16 לדברי המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948, כי הדרך הקיימת תיהפך לסוג „מירי“ ותירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של חיפה.

כ״ג בטבת תש״י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 2671 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 127 בגוש 10102, פרדס־חנה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של חיפה כסוג „מתרוכה“, לפי שטר מספר 406 מיום 10.7.1936, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן „הדרך הקיימת“);

והואיל ובתכנית מפורטת מספר 55 (מתוקנת), שההודעה על הפקדתה במשרד ועדת בנין עיר הגלילית של חיפה נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1274 מיום 1.7.1943, בעמוד 584, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת, המשתרע על 215 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפניו בחלק האמור

¹ חוקי א״י, כרך ג', עמ' 2738; ע״ד מס' 898 מיום 29.6.39, תוס' 2, עמ' 381.
² ע״ר מס' 2 מיום י״ב באייר תש״ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;
לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948¹, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של חיפה.

כ"ג בטבת תש"י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 2112 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 136 בגוש 10102, פרדס-חנה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של חיפה כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 406 מיום 10.7.1936, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר 55 (מתוקנת), שהודעה על הפקדתה במשרד ועדת בנין עיר הגלילית של חיפה נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1274 מיום 1.7.1943 בעמוד 584, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת, המשתרע על 177 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני כחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948², כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של חיפה.

כ"ג בטבת תש"י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר מס' 898 מיום 29.6.39, חוס' 2, עמ' 381.
² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), חוס' א', עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 2162 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 143 בגוש 10102, פרדס-חנה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של חיפה כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 406 מיום 10.7.1936, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר 55 (מתוקנת), שהודעה על הפקדתה במשרד ועדת בנין עיר הגלילית של חיפה נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1274 מיום 1.7.1943, בעמוד 584, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת, המשתרע על 2113 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייפך לסוג "מירי" וירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של חיפה.

כ"ג בטבת תש"י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 36684 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 52 בגוש 8266, נתניה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של נתניה כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 640 מיום 3.8.1939, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר 309, שהודעת ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי מספר 1632 מיום 11.12.1947, בעמוד 1464, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת, המשתרע על 284 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2788; ע"ר מס' 898 מיום 29.6.39, תוס' 2, עמ' 381.
² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.43), תוס' א', עמ' 1.

לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של נתניה.

כ"ג בטבת תש"י (12 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 6539 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 8 בגוש 6213, מסעודיה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב כסוג "מתרוכה" לפי שטר מס' 2163 מיום 20.3.1945, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר A (תיקון) 1943 שהודעת ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי מס' 1389 מיום 1.2.1945, בעמוד 84, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 2353 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב.

כ"ז בטבת תש"י (16 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוק' א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר מס' 898 מיום 29.6.30, תוס' 2, עמ' 381.

² ע"ר מס' 2 מיום ו"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 688 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 32 בגוש 6216, מסעודיה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב כסוג "מתרוכה" לפי שטר מס' 3748 מיום 5.5.1945, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר A (תיקון) 1943 שהודעת ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי מס' 1389 מיום 1.2.1945, בעמוד 84, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 309 מטרים מרובעים; והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפני כחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16 לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב.

כ"ז בטבת תש"י (16 בינואר 1950)

פנתס רוזן

שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 6121 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 7 בגוש 6213, מסעודיה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב כסוג "מתרוכה" לפי שטר מס' 2163 מיום 20.3.1945, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכניות מפורטות מס' A (תיקון) 1943 ומס' B (תיקון) 1943 שהודעות ההרשאה לתת להן תוקף נתפרסמו בעתון הרשמי מס' 1389 מיום 1.2.1945, בעמוד 84, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 4713 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר מס' 898 מיום 29.6.39, תוס' 2, עמ' 381.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב.

כ"ז בטבת תש"י (16 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 631 מטרים מרובעים, הידוע כחלקה 30 בגוש 6216, מסעודיה, והרשום במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב כסוג "מתרוכה" לפי שטר מס' 3748 מיום 5.5.1945, מהווה דרך ציבורית (הקרויה להלן "הדרך הקיימת");

והואיל ובתכנית מפורטת מספר A (תיקון) 1943 שהודעת ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי מס' 1389 מיום 1.2.1945, בעמוד 84, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 350 מטרים מרובעים;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בזה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי החלק האמור של הדרך הקיימת ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך במשרד רישום הקרקעות של תל-אביב.

כ"ז בטבת תש"י (16 בינואר 1950)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר מס' 898 מיום 20.6.39, תוס' 2, עמ' 381.
² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 464

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9(1)(ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה בזה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 42 מיום 22 באוגוסט 1941, שפורסם בעתון רשמי מס' 1127 מיום 28 באוגוסט 1941, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של פבלה הולנדר מבלגרד (מס' סידורי 18).

2. צו הקנייה מס' 51 מיום 27 בדצמבר 1941, שפורסם בעתון רשמי מס' 1159 מיום 1 בינואר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על חלק אחד מתוך שלושה חלקים של רכושו של אורקו סולוביציק מוילנה (מס' סידורי 39), באשר החלק הנ"ל מגיע לד"ר יוסף סולוביציק לפי צו ירושה.

3. צו הקנייה מס' 65 מיום 3 באוקטובר 1942, שפורסם בעתון רשמי מס' 1227 מיום 8 באוקטובר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של יצחק א. לוי מבזרג'ן (מס' סידורי 8) ועל רכושו של דוד א. לוי מבזרג'ן (מס' סידורי 9).

4. צו הקנייה מס' 285 מיום 10 בדצמבר 1946, שפורסם בעתון רשמי מס' 1542 מיום 19 בדצמבר 1946, יבוטל במידה שהוא חל על המגרש חלקה 47 בגוש 10794 (כרך 60 דף 104 ספרי האחוזה, חיפה) הרשום בשם דוד קפריסין מבוקרסט (מס' סידורי 1), הביטול הזה אינו חל על שאר רכושו של דוד קפריסין הנ"ל.

5. תקפו של צו זה הוא מיום כ' בטבת תש"י (9 בינואר 1950).

י"ט בטבת תש"י (8 בינואר 1950)

ס. הירש
הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר מס' 923 מיום 5.9.39, תוס' 1, עמ' 79.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

אכרזה על היותם של תושבי רמת-גן לעיריה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מכריז ומורה בזה לאמור:

1. מיום פרסום אכרזה זו ברשומות (להלן "יום הפרסום") יהוו תושבי אזור רמת-גן, כפי שהוא מתואר בתוספת לאכרזה זו, עירייה שתיקרא להלן "עירית רמת-גן".
2. בהתחשב עם האמור באכרזה זו, יחולו על עירית רמת-גן ההוראות של פקודת העיריות, 1934 (להלן "הפקודה").
3. מספר חברי המועצה של עירית רמת-גן יהיה 11.
4. (א) הבחירות הראשונות למועצת העירייה רמת-גן יקוימו תוך 12 חודש מיום הפרסום, במועד שיקבע שר הפנים.
(ב) ועדת הבחירות, שהודעה על מינויה נתפרסמה בילקוט הפרסומים מס' 54 מיום א' בטבת תש"י (21.12.49), עמוד 357, תמשיך בעבודתה לאחר יום הפרסום, ורואים אותה כאילו מונחה לפי הפקודה.
(ג) היום שנקבע בהודעה האמורה להתחלת הכנתו של פנקס הבוחרים, רואים אותו כאילו נקבע לפי הפקודה.
5. מיום הפרסום —
(א) עוברים לעירית רמת-גן כל הנכסים שבבעלותה או בחזקתה של המועצה המקומית רמת-גן (להלן "המועצה"), מקרקעים ומטלטלים, כל זכות ראייה או מחזקת, וכל טובת הנאה שיש לה בכל נכס, כל החובות שחבים לה וכל ההתחייבויות הקיימות כלפיה, החובות שהיא חבה בהם וההתחייבויות שקיבלה על עצמה כחוק;
(ב) עד שתיבחר מועצת עירייה לפי ההוראות של הפקודה ושל אכרזה זו, רואים את המועצה כאילו היתה מועצת העירייה רמת-גן, ונשיא המועצה וסגנו — כאילו היו ראש העירייה רמת-גן וסגנו שנתמנו לפי הוראות הפקודה;
(ג) חוקי העזר שהותקנו על ידי המועצה כחוק, ושהיו בני תוקף גם אילו

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

הותקנו על ידי עירייה ואשר עודם בתוקף ביום הפרסום, דינם — כאילו הותקנו על ידי מועצת העירייה רמת-גן;

(ד) רשיון או היתר שהוצא כחוק על ידי המועצה או מטעם המועצה ועודנו בתקפו ביום הפרסום, — דינו כאילו הוצא על ידי מועצת העירייה רמת-גן או מטעמה, על פי הפקודה;

(ה) עיריית רמת-גן זכאית לגבות את הארנונות, האגרות, ההיטלים ודמי ההשתתפות שהוטלו כחוק על ידי המועצה לתקופה שטרם נסתיימה ביום הפרסום, ולשם כך להשתמש, בשינויים המחויבים לפי הענין, באותן הסמכויות שהיו למועצה בדבר גביית כל אלה;

(ו) תקציב המועצה לשנת הכספים 1949/50 — רואים אותו כתקציב של עיריית רמת-גן שהוכן ואושר כחוק לפי הוראות הפקודה;

(ז) בכל חוק או מסמך שנוכרים בו המועצה או נשיאה, יש לקרוא במקומם „מועצת העירייה רמת-גן“ ו„ראש העירייה רמת-גן“.

6. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה על עיריית רמת-גן, תש"י—1950“.

חשם

תוספת

(סעיף 1)

האזור אשר מושביו יהיו את עיריית רמת-גן יכלול את גושי רישום קרקע וחלקות רישום קרקע (כולל כל המספרים המפורשים) הבאים:

הגושים: 6109, 6125, 6126, 6127, 6128, 6145, 6157, 6159, 6165, 6180, 6181, 6182, 6183, 6186, 6203, 6204, 6205, 6206, 6207, 6210 בשלמותם, 6144 פרט לחלקה 23 ופרט לחלק הדרומי של חלקה 26, 6158 פרט לחלקות 376 עד 382 ואיתן חלק מחלקה 3 הגובל בחלקות 380 ו-381.

החלקות: 10, 132, 135, 275 בגוש 6187; חלקה 4 ב' בגוש 6211; חלקות: 5, 6, 7, 8, 9, 2, 25, 30, וחלק מחלקות 23, 28 (כביש הרצליה) בגוש 6643.

תחומי האזור המפורט לעיל מטומנים בקו שחור במפה המסומנת במספר 171א הערוכה בקנה מידה של 1:10000 והחתומה על ידי שר הפנים ביום כ"ב בתמוז-תש"ט (19.7.49). העתק מהמפה האמורה נמצא במשרד הפנים ובמשרד עיריית רמת-גן וכל אדם רשאי לראותם שם בשעות ובימים שעמשרדים אלה פתוחים לקהל.

ט"ז בטבת תש"י (5 בינואר 1950)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר ביטול המועצה המקומית רמת-גן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-17 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה ומורה בזה לאמור:

1. צו המועצות המקומיות (רמת-גן), 1943, — בטל.
2. רכוש של המועצה המקומית רמת-גן יעבור לעיריית רמת-גן בהתאם להוראות סעיף 5 לאכרזה על עיריית רמת-גן, תש"י—1950.
3. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (רמת-גן) (ביטול), תש"י—1950".

ט"ז בטבת תש"י (5 בינואר 1950)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאה למועצת העירייה נתניה לקבל מילווה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-17 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

1. למועצת העירייה נתניה תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה בסכום שלא יעלה על 40,000 ל"י לשם ביצוע עבודות ציבוריות.
2. לצו זה ייקרא "צו מועצת העירייה נתניה (הרשאת מילווה) (מס' 2), תש"י—1950".

י" בטבת תש"י (30 בדצמבר 1949)

משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1308 מיום 30.12.43, תוס' 2, עמ' 916.

⁴ קובץ התקנות 65 מיום ט' בשבט תש"י (27.1.50), עמ' 473.

⁵ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאה לוועדת העיריה טבריה לקבל מילווה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

1. לוועדת העיריה טבריה תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה בסכום שלא יעלה על — 35,000 ל"י לשם ביצוע עבודות ציבוריות.

2. לצו זה ייקרא "צו ועדת העיריה טבריה (הרשאת מילווה), תש"י—1950".

י' בטבת תש"י (30 בדצמבר 1949)

משה שפירא
שר הפנים

רשות לוועדת
העיריה טבריה
לקבל מילווה
השם

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאה לוועדת העיריה צפת לקבל מילווה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

1. לוועדת העיריה צפת תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה בסכום שלא יעלה על — 20,000 ל"י לשם ביצוע עבודות ציבוריות.

2. לצו זה ייקרא "צו ועדת העיריה צפת (הרשאת מילווה) (מס' 3), תש"י—1950".

י' בטבת תש"י (30 בדצמבר 1949)

משה שפירא
שר הפנים

רשות לוועדת
העיריה צפת
לקבל מילווה
השם

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאה לוועדת העיריה רמלה לקבל מילווה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א, עמ' 1.

1. לועדת העירייה רמלה תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה בסכום שלא יעלה על —20.000 ל"י לשם ביצוע עבודות ציבוריות.

רשות לועדת
העירייה רמלה
לקבל מילווה

2. לצו זה ייקרא "צו ועדת העירייה רמלה (הרשאת מילווה) תש"י—1950".

השם

י' בטבת תש"י (30 בדצמבר 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאה לועדת העירייה לוד לקבל מילווה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

1. לועדת העירייה לוד תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה בסכום שלא יעלה על —20.000 ל"י לשם ביצוע עבודות ציבוריות.

רשות לועדת
העירייה לוד
לקבל מילווה

2. לצו זה ייקרא "צו ועדת העירייה לוד (הרשאת מילווה) (מס' 2) תש"י—1950".

השם

י' בטבת תש"י (30 בדצמבר 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית באר-יעקב

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

1. צו המועצות המקומיות (באר-יעקב) תש"י—1949, יתוקן כך:
במקום התוספת הבוא תוספת זו:

תיקון צו

1. ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.
2. ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א, עמ' 1.
3. ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.
4. קובץ החקנות 50 מיום ב' בכסלו תש"י (23.11.49), עמ' 198.

תוספת

- גושי רישום קרקע וחלקות רישום קרקע כדלקמן (כולל כל המספרים המפורשים):
הגושים: 3831 עד 3841, 4040, 4041, 4233, 4245, 4350, 4351, 4352;
חלקה 1 בגוש 3784 וחלקה 1 בגוש 3785.
2. תקפו של צו זה הוא מיום ב' בכסלו תש"י (23 בנובמבר 1949).
3. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (באר-יעקב) (תיקון) תש"י—1950".
- ח' בטבת תש"י (28 בדצמבר 1949)

תחילת תוקף

השם

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

- חוק עזר לחיפה בדבר קביעת מספרים לבנינים
בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה בזה ועדת
העיריה חיפה חוק עזר זה:
1. חוקי עזר לעיריית חיפה (קביעת מספרים לבנינים), 1938, יתוקנו כך:
בסעיף 7, במקום המלים "150 מיל" יבואו המלים "500 מיל".
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (קביעת מספרים לבנינים) (תיקון) תש"י—1950".

תיקון חוקי עזר

השם

ש. לוי
יושב ראש ועדת העיריה חיפה

נתאשר

י"ב בטבת תש"י (1 בינואר 1950)
משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

- חוק עזר לעכו בדבר הימל לצרכי סעד
בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה ועדת
העיריה עכו חוק עזר זה:

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, חוס' 1, עמ' 1.
² ע"ר מס' 797 מיום 14.7.38, חוס' 2, עמ' 654.

1. בחוק עזר זה —

„מלון“ כולל פנסיון, אכסניה וכיוצא באלה;

„בית אוכל“ פירושו — כל מקום שמוכרים בו צרכי אוכל או משקאות, לשם אכילה או שתייה בו במקום; למעט מקום שאושר בכתב על ידי המועצה כבית אוכל שמספקים בו ארוחות לעניים — בין הינם ובין במחירים מזולים; „מוסד“ פירושו — בית אוכל או מלון;

„בעל מוסד“ פירושו — בעל רשיון שניתן לאותו מוסד לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) 1, או לפי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935 2, או אדם שלפי הפקודות האמורות היה מחוייב לקבל רשיון, וכולל מנהל, קופאי ומלצר באותו מוסד;

„אורח“ פירושו — אדם השוהה במלון ומשלם בעד אכסון או בעד אוכל, או משקה, בין שהוא לן במלון ובין שאינו לן בו; או אדם המזמין אוכל או משקה בבית אוכל ואוכלו או שותהו בו במקום; למעט אדם המשרת בצבא-הגנה לישראל.

„היטל“ פירושו — ההיטל לצרכי סעד המוטל לפי חוק עזר זה;

„המועצה“ פירושה — מועצת העירייה עכו;

„העירייה“ פירושה — עיריית עכו;

„ראש העיר“ פירושו — ראש העירייה וכולל אדם שראש העיר העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„מפקח“ פירושו — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש העיר לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה.

2. אורח ישלם לבעל מוסד היטל לטובת העירייה, בשיעור הנקוב בתוספת הראשונה, ובעל מוסד יגבה את ההיטל לטובת העירייה.

הסלת היטל ושיעורו

3. בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(2) העתק של התוספת הראשונה, מודפס באותיות ברורות.

המועצה תספק לכל בעל מוסד טפסים של ההודעה, בגודל שיקבע ראש העיר.

הצגת הודעה

4. (א) בעל מוסד המגיש לאורחים חשבון בכתב, יציין בו את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון. ראש העיר רשאי לקבוע את צורת החשבון, למען הקל על הבקורת, ומשנקבעה תחייב את בעלי המוסדים.

(ב) בעל מוסד שאינו מגיש לאורחים חשבון בכתב, ימסור לאורח תו או תווים במלוא סכום ההיטל המגיע ממנו לפי חוק עזר זה, ויבטל כל תו בקריעה תוך כדי מסירתו לאורח.

חשבונות ותווים

(ג) המועצה רשאית, על ידי הודעה בכתב שתפורסם ברשומות ובעתון הנפוץ בעכו, לחייב את בעלי המוסדים להגיש לאורחים חשבונות ערוכים בצורה שיקבע ראש העיר, ובעלי המוסדים מחוייבים לפעול בהתאם לכך.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

² ע"ר ס"ס 496 פ"ט 28.2.85, תוס' 1, עמ' 38.

השלום ההיטל
על ידי הבעל

5. בעל מוסד חייב לשלם —
(א) לעירייה, בכל יום ראשון בשבוע את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד במשך השבוע הקודם, או
(ב) למפקח, בכל עת שידרוש, את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד עד אותה שעה.

מסכומי המפקח

6. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מוסד, על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, תו או פנקס, הנמצאים בידי בעל המוסד, או בידי אורח, ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) בעל מוסד חייב למסור למפקח כל פנקס, חשבון, מסמך או ידיעה אשר ידרוש ממנו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

עבירות ועונשים

7. (א) העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
(ב) המשתמש בתו אחד יותר מפעם אחת;
(ג) העורך חשבון כוזב לאורח;
(ד) המוסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים;
(ה) המפריע למפקח או מונע בעדו מהיכנס למוסד בתוקף סמכותו לפי סעיף 6 לעיל;
דינו — קנס עד 20 ל"י.

השם

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעכו (היטל לצרכי סעד), תש"ו—1950".

תוספת ראשונה

(סעיפים 2 ו-3(2))

1. שיעור ההיטל על ארוחה (פרט למשקאות משכרים) המוגשת בבית-אוכל, הוא כזה:

שיעור ההיטל מיל	מיל	מחיר הארוחה מיל
5	עד 100	
10	עד 200	מ"101
חמישה אחוזים ממחיר הארוחה.	ומעלה	מ"201

- שיעור ההיטל על מאכל או משקה שאינו משכר — שאין לראותם כארוחה — הוא חמישה אחוזים ממחירו.
- שיעור ההיטל על משקה משכר הוא עשרה אחוזים ממחירו.
- שיעור ההיטל על אוכל או לינה במלון הוא חמישה אחוזים מסכום החשבון בעד האוכל או הלינה.
- מקום ששיעור ההיטל מחושב באחוזים מן המחיר, לא יבוא בחשבון כל פרוטרוט של עשור שהוא למטה מחמישה; פרוטרוט שהוא למעלה מחמישה מיל ועד עשרה מיל, יחושב כעשרה מיל.

תוספת שניה

(סעיף 3(1))

חודעה

היטל לצרכי סעד

כל אורה בבית אוכל או במלון — נדרש לשלם לטובת עיריית עכו לפי חוק
עזר לעכו (היטל לצרכי סעד), תש"י—1950, היטל בשיעור שנקבע בתוספת הרא-
שונה לחוק העזר האמור, ואם לא יעשה כן, ייאשם בעבירה.
סכום ההיטל יירשם בחשבון, או יצויין בתו או בתווים שיימסרו לאורה לפי
חוק העזר.

ברוך נוי

יושב ראש ועדת העירייה עכו

נתאשר.

י"ז בחשוון תש"י (9 בנובמבר 1949)

משה שפירא
שר הפנים

